

Helg

i Birkeland

TEMA: ALLEHELGEN

MENIGHETSBLAD NR 5/04 ÅRGANG 41 med artikler og reportasjer fra hele Fana prosti

I himmelen

Ena Barrie Hennes (79) har sin mor, ektemann og datter i himmelen. For henne er troen på det evige liv den absolutte støtte i sorgen over de kjære døde. Side 6-7

Embetskorset

Bjørvinprostene har fått embetskorset av biskopen. Korset skal henge rundt Fana-post Per Barsnes' hals til en etterfølger overtar det vakre kjedet. Side 5

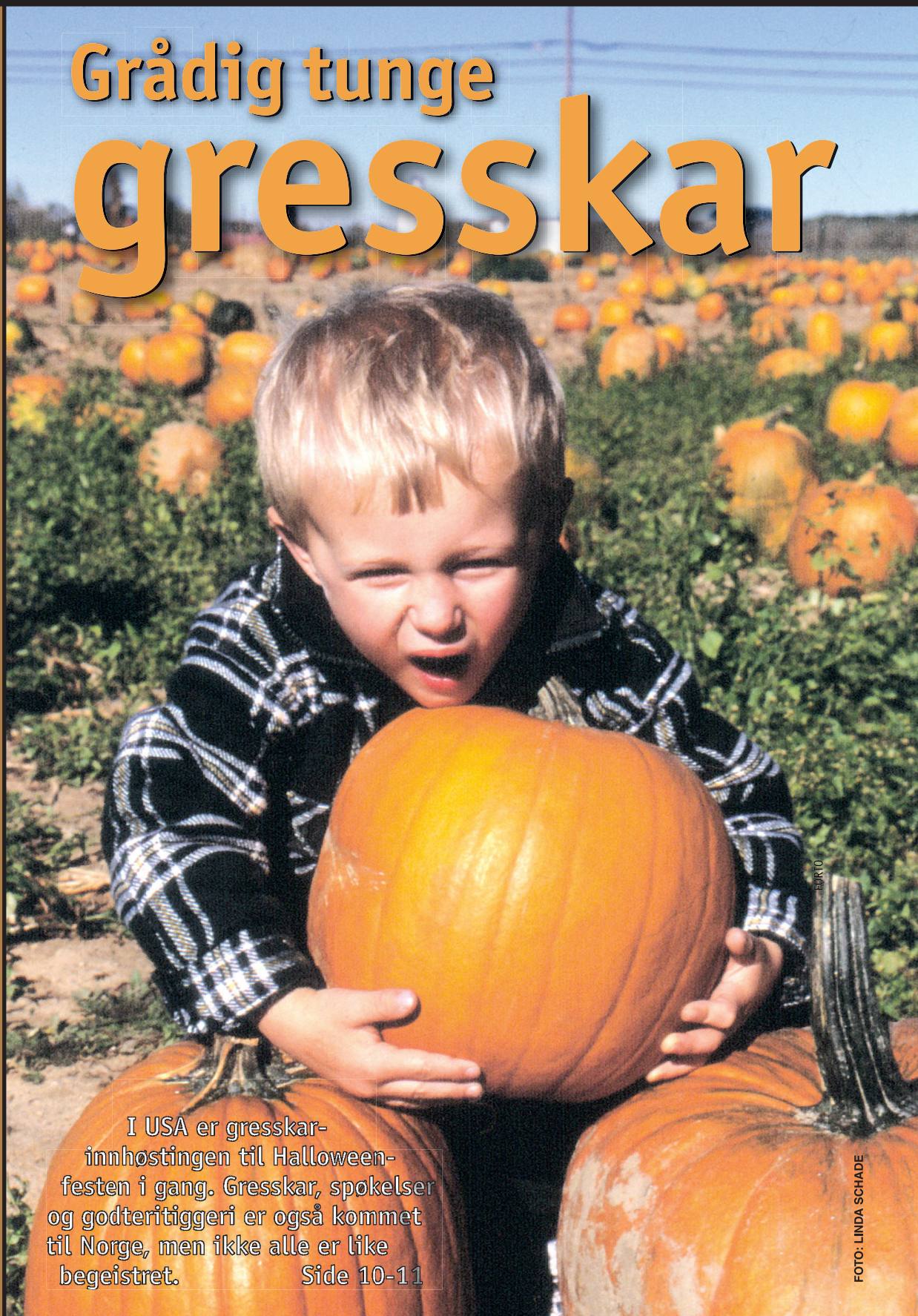
Beundrer Sunniva

Kunstner Kjell Stig Amdam har laget en rekke motiver av Bergens skytshelgen St. Sunniva. Han har et nært forhold til henne og mener hun er et godt forbilde for oss kristne. Side 8-9

HVEM-HVA-HVOR side 13
KALENDER side 16

Grådig tunge gresskar

I USA er gresskarinnhøstingen til Halloween-festen i gang. Gresskar, spøkelser og godteritiggeri er også kommet til Norge, men ikke alle er like begeistret. Side 10-11

FOTO: LINDA SCHADE

FOTO FRODE HØYTE

Minnegudstjeneste i Øvsttun kapell

Allehelgensdag er alltid første søndag i november og faller i år på søndag 7. november. I år skal vi ha to gudstjenester på denne viktige dagen.

AV IVAR BRAUT

Det begynner med høymesse i Birkeland kirke kl. 11. Denne gudstjenesten er preget av det håp vi har i Kristus, og vi takker for dem som har gått troens vei før oss. Her skal vi synge de store salmene som hører dagen til og vi feirer nattverd. Liturgisk farge er hvitt, og det understreker gleden som følger håpet.

Minnegudstjeneste

Nytt av i år er minnegudstjenesten i Øvsttun kapell. Klokken 16 samles vi i kapellet, omtrent på den tiden da mange går til gravene og tenner lys eller går dit for å minnes og takke.

Minnegudstjenesten vil vare i rundt tre kvarter. Det blir salmer, noen dikt, lesninger fra Bibelen, lystenning og musikk. Vi håper på en stillfarende samling som kan være med på å samle tanker og følelser denne dagen. Blant annet vil dette verset av Svein Ellingsen bli lest:

«Vær fortsatt ved vår side når stormen stilner av/ vær nær oss når vi søker til våre kjæres grav/ Gi at vi aldri mister velsignelsen fra dem/ men alltid bærer med oss det gode de bar frem». NORSK SALMEBOK NR. 864 ●

Bakkemann

Blant prydbusker og hengebøk står steinene sirlig på rad. Tre skolebarn rusler hjemover med tunge sekker og tunge skritt. En kvinne skritter målbevisst mot en port, mens en eldre mann har funnet fram til den graven han skal besøke.

Reportasje

AV ELI HEGGDAL

Der vi besøker våre døde har andre sin arbeidsplass. Paul Martinussen og hans seks medhjelpere har sitt daglige virke på Øvsttun, som er hovedkirkegård for både Birkeland, Skjold og Søreide menigheter. I tillegg har de ansvaret for Midttun og Fana kirkegård. Mens andre tar seg av ordene, ordner bakkemannskapet det jordnære.

Estetikk

–Det estetiske må være på plass, sier Gunnstein, en tidligere bonde som fremdeles trives med utarbeid.

Kirkevergen ønsker at kirkegårdene skal være grønne oaser i bybildet. Dette vil Paul realisere. Han forteller om planter og gravstell, om planer og visjoner. Vi ser at folk sitter på benkene og leser. Noen har faste plasser. Andre lufter hunden.

– De har vel med seg pose, håper

BAKKEMANNSKAP: Paul Martinussen og Jan Øyvind Ni

Paul stille. Så er der også skyggesider. Det harde ungdomsmiljøet i Fana setter sine spor også her, i form av hasjpiper og flasker.

– Dette hører ikke hjemme på en kirkegård, mener Paul bestemt. Ved utgangen står det endog et skilt med et regelverk: Ingen adgang etter kl 22 og før kl 07. Hvem vil forresten besøke en kirkegård på nattestid?

20 års festetid

Festetiden for en grav er nå 20 år, men på Midttun kirkegård bak Birkeland kirke er gravene langt eldre.

Helg i Birkeland
nr 5, 2004

Bladet utgis av menighetsrådet i samarbeid med BKF og de andre menighetene i Fana, og sendes til alle hjem i menigheten. Menighetsbladet er et informasjonsorgan og regnes ikke som uadressert reklame.

Lokalredaksjon:

Frøde Høyte, Eli Heggdal, Ivar Braut og Martin A. E. Andersen.
www.bkf.no/menighetsblad

Levering av stoff:

Stoff leveres menighetskontoret eller på e-post: birkeland.menighet@bkf.no. Digitalbilder bør leveres i høy oppløsning.

Sentralredaksjon:

Redaktør: Anne Myklebust Odland
Red.råd: Hans J. Morvik, Jan-Erik Lien, Lisen Skarstein og Gulborg Aarli, Frøde Høyte, Dag Vaula, Sigmund Austrheim, Sverre Trætteberg.
Telefon: 55 27 04 07
Mobil: 412 16 644
Epost: amyland@online.no
Lokal kontaktinformasjon: Se side 13

Grafisk produksjon:

Dragefjellet produksjon
Tlf: 55 23 25 47
Epost: post@dragefjellet.no
www.dragefjellet.no

Trykk: Grafisk Trykk, Straume

Neste nummer: 23. november
Stoffdeadline: 5. november

skap i beredskap

lsen. Busker beskjæres. Her skal det bli mer lys og luft.

ALLE FOTO: ELI HEGGDAL

–De store, flotte monumenter er kulturminner som det hadde vært umulig å ta bort, sier Tore Solberg, for tiden nestleder. Bak Birkeland kirke forteller monumenter sin egen historie, om titler og familietilhørighet. Det er studie verdt for en som er interessert i stilarter. Her forenes romerske søyler med kristne kors. I dag er steinene også viktige, som symboler.

–De betyr mye, men mennesker sørger forskjellig, sier Tone Totland, diakon i Birkeland kirke. –I sorgen er det ingen reaksjoner som er riktigere enn andre. For noen er det godt å besøke

kanskje ble for kort, men vi ser at andre ble mett av dage.

Ved en stein brenner en fakkelt midt på lyse dagen. Her hviler Alexander, som døde i en sykkelulykke i fjor.

–Dette er den mest besøkte graven, forteller Tore. Ungdommene sitter her og snakker etter skoletid. De unge er ikke slik som mange tror; at de ikke bryr seg om andre. Vi ser at de er flinke til å samle seg om sorgen. Alexanders far, Kjell Berge, forteller om en stor omgangskrets som legger igjen brev og lapper. Bare på internett siden har det kommet nesten tusen hilsener.

Graver som er eldre enn 25 år må fornyes hvis man ønsker å beholde dem. På kirkegårdene i Fana står det oppslag om dette ved alle utgangene. Mer informasjon om dette kan også hentes på www.bkf.no

ALEXANDERS GRAV: Alexander var glad i fotball og vi ville at steinen skulle gjenspeile dette, forteller faren. Slik ble dette «hans stein», et femkantet motiv på rund bunn.

graven, mens andre bærer med seg minnene i hjertet, der de ferdes, sier hun.

Rom for sorgen

En rødstrupe har satt seg på en gravstein og unnslipper alle forsøk på å la seg fotografere. Den ser så levende ut blant steiner som ellers er prydet med vakre ord og gode minner. Takk for alt. Høyt elsket og dypt savnet. Hver stein har sin historie. De vitner om liv som

– Det er en stor støtte for oss at andre savner ham også, sier han.

– Da blir han ikke fullt så død for oss.

De fornøyde enkene

Meldingene kommer raskt hvis folk ikke er fornøyde med innsatsen. For å komme fram med gravemaskin hender det at de må legge ned gravsteiner. Gravskjending, mener noen og ringer for å høre hva som har skjedd. Paul forklarer:

–Steinene må vi sette pent ned for ikke å skade dem. Vi strør ikke rundt steiner på tohundre kilo. Så sterke er vi ikke.

–En stor del av jobben vår er å ha kontakt med folk og møte dem med respekt, forteller Paul. Skulle vi være så uheldige å kutte en blomst med kantklipperen går det ikke lang tid før telefonen ringer. Gamle kunder er på fornavn.

– Du Paul Magne, sier fru Jensen i telefonen.

Så ordnes det opp og nye blomster settes ned. En fornøyd enke kommer med kake et par ganger i året og is om sommeren.

– Men det holder, ellers blir vi så feite, flirer karene. ●

Sparebanken Vest

Nabokafé

Er du hjemme på dagtid og kunne tenke deg å spise formiddagsmat sammen med andre?

Birkeland Menighet åpner kafe med varm suppe, kaffe, vafler og rundstykker. Kafeen er åpen hver tirsdag mellom kl. 12.00 og 14.00 på Birkeland Menighetshus, Øvsttunveien 29. Vi holder til der fram til midten av desember. Litt underholdning kan være fint. Kan du hjelpe med noe her? Vi vet om andre steder som har gode erfaringer med et slikt uformelt møtested. Vi håper at vi vil lykkes. Alle er velkommen! ●

Velkommen til samarbeidskonsert

Slettebakken Motettkor (bildet), Sotra Reviderte og Birkeland Kantor har nok en gang slått seg sammen i et større prosjekt.

Denne gangen vil det bli musikk av den franske senromantikeren C.M. Widor. Hans messe for to kor og to orgeler skal klinge i Birkeland i oktober. Musikken er melodios og vakker. Spesielt blandingen av blandet kor og mannskor er godt utnyttet fra komponistens hånd. Olav Sørheim vil dirigere, Olav Øgaard og Amund Dahlen vil spille stort og lite orgel. Sett av kvelden og muligheten til en musikkopplevelse.

Birkeland kirke søndag 24. oktober kl 20.00. ●

Misjonsgudstjeneste

Elleve misjonsforeninger fra Fana prosti samles søndag 24. oktober.

Da inviteres storfamilien – fra de yngste til de eldste – til misjonsgudstjeneste i Storetveit kirke kl. 11. Barnegospel i kirken deltar, Jan Haugland taler og sokneprest Bjarte Holme er liturg. Takkofferet går til arbeidet i Det Norske Misjonsselskap. Etter gudstjenesten er alle velkommen til kirkekafe, saft og boller. Misjonsappell ved Lise Bjørkhaug, barne- og ungdomskonsulent for NMS i Bjørgvin. Etter kirkekaffen er det årsmøte i Fana fellesforening. ●

TEFEST: Fra tefesten i fjor. Gjermund serverer kake.

FOTO: FRODE HØYTE

Synes du høsten er mørk og trist?

Ta med deg venner, familie og naboer til Birkeland menighetshus fredag 12. november klokken 18.00. Da blir det Tefest.

Tefesten er en god, gammeldags basar, med åresalg, kakelotteri, blomsterlotteri og trekning av loddbøker.

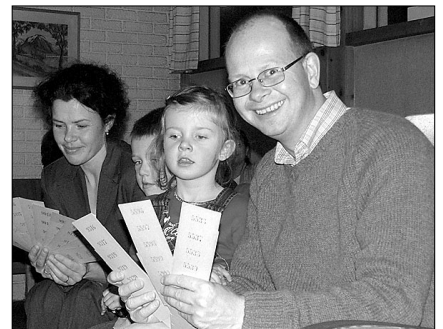
Dette er en sosial og hyggelig kveld, der du kan treffe nye og gamle venner, nyte vakker sang, innta deilige kaker med kaffe og te!

Viktige inntekter

Inntektene fra basaren har i mange år vært viktige for driften av menighetshuset vårt, og derfor også for alle de aktivitetene som har tilhold der!

■ I ukene før festen kommer det selgere med loddbøker. Ta vel i mot dem.

■ Kanskje du selv kan tenke deg å selge lodd?

VINNERE? Grethe-Kristin, Sara, Sigurd og Eiel har kanskje vinnerloddet.

FOTO: FRODE HØYTE

Aktuelt

■ Dersom noen ønsker å gi gevinster, kan disse leveres på menighetskontoret. Vi trenger virkelig fine ting. Er det noen skulte talenter rundt omkring? Noen syklubber som føler seg utfordret til å lage noe til Tefesten? Vi tar mer enn gjerne imot.

■ Vi er også interessert i barnegevinster. ●

Hilsen tefestkomiteen

Embetskors

til prostene

Prostene i Bjørgvin har fått embetskors. Korset kan bæres på prestekjolen og på rundsnippskjorten.

AV PER BARSNES

Bjørgvin-biskop Ole. D. Hagesæther delte ut embetskorsene til prostene under en enkel kveldsgudstjeneste i Nykirken i slutten av august i anledning høstens første prostemøte.

Korset skal følge embetet. Når nåværende proster slutter, skal korset overleveres til etterfølgeren.

Keltisk inspirert

Prostens embetskors er laget i Hyllestad i Sogn. Det er formet i stein og festet til en sølvlenke.

PER BARSNES

Utformingen av korset er inspirert av de keltiske steinkorsene som står flere steder langs Vestlandskysten: Korsarmene er forbundet med en ring.

Ringene kan stå som uttrykk for det evige.

Budskapet blir da at korset til alle tider står som forsoningens og den eneste frelses tegn. ●

Hva vet vel du om savn?

-Det ville kanskje noen spørre.

Hva vet vel du om å bli gammel?

Kanskje ikke så mye, men da denne oppgaven ble gitt meg på et kurs, ville jeg forsøke å tenke med en annens hode og kjenne med en annens hjerte. Inspirert av mennesker jeg har møtt ble det til en liten fortelling som begynte slik: Langt borte såg eg ... Dette forteller Eli Heggdal, daglig leder i Birkeland menighet.

Langt borte

Langt borte såg eg at ho kom gåande langs vegen. Først måtte eg sjå to gonger, for det var noko nytt over henne. Var ho ekstra glad i dag?

Frå plassen min, i kjøkkenkroken, kan eg sjå ho. Over gardinkappa har eg utsyn til langt ut i svingen, der ho kjem med bestemte steg. Så stoppar ho – plukkar med seg nokre prestekragar. Ho smiler med heile seg. Eg må nesten smile eg og.

Eg har venta i mange dagar no. Har vore aleine med tankane mine. Katten og eg. Den tomme stolen. Ein kaffikopp på bordet. Den er min. Eg har granska vegen kvar einaste dag. Snart kjem ho inn døra, og i nokre timar er ho berre mi.

Om litt kjem ho inn døra, og snart kjem ho til å seie – korleis har vi det i dag? Eg skal smile skeivt og seie at ein kan ikkje klage. Litt skral blir ein vel når det lir mot kveld. Ein får vere glad så lenge synet held, skal eg seie da. Så har ein kryssord og kan sjå kva som rører seg på vegen.

Eg vil ikkje klage. Timane er for heilage til det. No skal eg sitte og sjå på at ho steller. Kjenne at det luktar grønsåpe og kjenne varmen frå hendene hennar når ho skiftar bandasjen min. Eg kjenner at mi unge sjel ikkje er heime i denne rustne kroppen. Inne i meg er eg ein ungfole, som elskar livet, og saknar den kvinna eg delte det med. Men ho er ikkje meir.

Snart sit ho her, denne varme kvinna, som no kjem gåande langs vegen. Ho opnar døra og slepp litt av det levande livet innanfor. Når ho har vaska og stelt, skal ho sette seg her på kjøkkenet hos meg. Då har eg kaffien klar. Ho er som ei blomstereng og ein varm bris. Ho er eit smil, eit øyre, ei hand. Hjelpande hender. Ho skal til meg. ●

AV ELI HEGGDAL

Dahls Begravelsesbyrå

ETABLERT 1933

har som familiebyrå levert sine tjenester i mer enn 60 år i Fana og hele StorBergen.

Byrået har gjennom årene opparbeidet en bransjekunnskap som bidrar til en verdighet og stil som de som trenger oss vet å verdsette. Dette gjør vi på de pårørendes premisser, enten man vil at vi skal gjøre alt, eller man vil ha råd og delta selv i forberedelsene til gravferden.

TLF. 55 13 15 00

HELE DØGNET

APELTUNVEGEN 1, 5222 NESTTUN

STOR PARKERINGSPLASS

VI KOMMER OGSÅ TIL HJEMMEKONFERANSE

DAG / KVELD

Disponert Kjell Rein Dahl privat 55 10 25 95

Til ettertanke

Har mor, mann og

-Vi som har mistet våre kjære tenker ofte på dem. Ja, daglig. Men skikken med å tenne lys og minne dem på allehelgen er vakker. Man blir minnet om at det er en himmel over sorgen.

AV ANNE MYKLEBUST ODLAND

Ena Barrie Hennes (79) oppvokst i Skottland, peker på fotografiet av moren sin Alice. En meget vakker ung kvinne med varme utstrålende øyne. Hun var det første store tapet Ena opplevde.

-Jeg var bare 18 år, broren min var 13. Mens vi satt rundt kjøkkenbordet og spiste aftens, fikk mor plutselig hjerneslag. Det var en forferdelig opplevelse, sier Ena.

I de neste åtte timene fulgte fire nye hjerneslag. Tapre Ena var hos moren hele tiden, også i dødsøyeblikket.

-Det er over 60 år siden, men ennå kjenner jeg sår, sier Ena.

Fra veggen plukker hun ned en liten ramme med et dikt og lar meg lese:

To mother

*To you who like a goddess fair,
Scattered sunshine bright and rare,
Whose loving care, whose healing
touch*

*Was always there when needed much
To those of us now left behind,*

*We in your love a solace find,
That tho' we're parted through the
years,*

*You share in all our joys and tears.
And so until once more we meet,
We lay our loved one at God's feet.*

-Det var et halvt år etter at hun døde. Jeg våknet midt på natten og kunne ikke sove. Jeg hadde så vondt inni meg. Da kom diktet til meg. Siden er det det diktet formidler, som holdt meg oppe. Troen min, sier Ena.

-Troen betyr alt for meg. For meg er det like naturlig som å puste. Jeg fatter ikke hvordan noen kan klare seg uten tro i sorg. Da må alt bli meningsløst, sier hun og legger til: -Jeg er så glad jeg fikk det inn med morsmelken. Min mors vesen var kjærlighet, bare ved

Reportasje

hennes eksempel lærte jeg hvilken retning jeg skulle følge på jord.

En dag for fellesskap

Da Ena var 20 år, kom hun nygift til Norge. Kirken, som var en naturlig del av livet hennes i Skottland, ble det også i Norge. Ena ble raskt med som frivillig i eldresamlingene, hjalp til med å smøre snitter og servere kaffe, og hun tok på seg verv i diakonatet. Alltid en trofast kirkegjenger.

-Prestefruen i Storetveit lærte meg å bli glad i de norske salmene. Særlig

«Den store hvite flokk», som vi synger på allehelgen er vakker, synes jeg, sier Ena og legger til:

-Det er en meget vakker skikk at man på allehelgen tenner lys på gravene. Selv om jeg daglig ber om at mine kjære har det godt hos Gud og takker for det de har gitt meg, er det en ekstra dag for ettertanke. Kanskje er dagen viktig for folk, fordi den skaper en form for fellesskap. De aller fleste har jo opplevd å miste noen, og på denne dagen viser man det - og blir sett av kirken, sier Ena.

Tøffe dødsfall

Flere tøffe dødsfall skulle følge i Enas liv. For 17 år siden mistet hun mannen sin mens de var på ferie på Mallorca, og for

datter i Himmelen

■ Allehelgen ble innført som helligdag på 800-tallet til minne om alle kirkens helgener. Dagen var en stor helligdag i Norge frem til 1771 og er avmerket på den norske primstaven 1. november. I dag markeres dagen første søndag i november med at vi minnes våre kjære som er gått bort. Navnene på de døde det siste året, leses opp under gudstjenesten.

ni år siden opplevde hun kanskje det aller tøffeste: Hennes eldste datter, Randi, 47 år gammel, døde helt uventet og etterlot seg to barn på 13 og 18 år.

-Du må be for meg mor, sa hun i tiden før hun døde. Jeg håper inderlig at hun er i himmelen og at hun sammen med Jesus skal ta imot meg når min tid kommer.

-Var troen også viktig i sorgprosessen da du mistet henne?

-Ja, men det var hardere, sier Ena stille. Foran henne på stuebordet ligger andaktsboken oppslått.

-Salme 139. Den har jeg lest i dag, sier Ena. -Om jeg sitter eller står så ser du meg, Herre, sier hun.

-Vet du? sier Ena. -Jeg tenker på bønnen «Take not thy holy spirit from me». For meg må det være det verste fortvilelsen å komme i. Å føle at Gud er fraværende. Jeg kan skjønne at enkelte kan føle det. Men selv har jeg aldri vært sint på Gud. Det takker jeg min mor for, sier Ena. ●

DIKT: Ena med diktet hun skrev til moren, et halvt år etter at hun mistet henne.

En virkelighet bak død og grav

Som diakon i Storetveit og Bønes menigheter, har Reidun Laastad Dyvik opplevd hvor viktig allehelgen er for dem som har mistet noen av sine kjære, særlig det siste året.

-Det er som om sorgen deres blir tatt skikkelig på alvor denne dagen. Da er det rom for å stanse opp, rom for de sørgende i menigheten på en annen måte enn ellers i høymessene, sier hun.

Flere markeringer

I Storetveit markeres ikke bare allehelgen i gudstjenesten klokken elleve, men også med en samling i kirken på ettermiddagen med andakt, musikk og meditasjon. Etterpå inviteres alle med på et måltid i menighetshuset.

-Det er godt å være sammen

på denne måten. Tenne lys, føle at kirken har omsorg, bli minnet om at det er en himmel! sier Reidun L. Dyvik.

Helge Unneland, ansvarlig for flere av retreatsamlingene i Bergen, tror allehelgen er viktig for folk, nettopp fordi det er en dag der kirken innbyr til å holde frem en virkelighet bak død og grav.

«Trekket til side»

-Med tekstene fra Johannes åpenbaring som leses på allehelgensdag, er det som om forhenget blir trukket tilside. Vi får et glimt av den evige lovsangen som pågår. Det blir tydelig for oss at det er en menighet «i himmelen og på jorden», sier han og tilføyer:

-Etter begravelse oppstår det ofte et vakum for de pårørende. Man skaper lett et vemodig tilbakeblikk på deres liv. Allehelgen er en fin dag og minnes

DIAKON Reidun Laastad Dyvik inviterer til markering av allehelgen i Storetveit kirke.

dem, men egentlig handler dagen om det vi har i vente. ●

■ Se siste side for info om hvordan din menighet markerer allehelgen.

TROR: -Jeg tror mine kjære er i himmelen og at de sammen med Jesus skal ta i mot meg når min tid kommer, sier Ena Barrie Hennes (79).

FOTO: ANNE MYKLEBUST
ODLAND

Sunniva og Olav to viktige forbilder

Ikon malt av Hæge Aasmundtveit for Olavsfestdagene i Trondheim 1999.

Tema

Minnedager over norske helgener

8. januar	Hellige Torfinn	21. august	Hellige
26. januar	Hellige Eystein		Ragnvald Kole Kollson
15. mai	St. Hallvard		
8. juli	Sta. Sunniva	Vil du lese mer: Sigrid	
29. juli	Hellig Olav	Undset: Norske helgener	

Kunstnerne Kjell-Stig Amdam og Hæge Aasmundtveit har et nært forhold til norske helgener. -Også vi lutheranere kan kaste et blikk på dem og tenke oss om. De er gode eksempler, sier Amdam.

AV ANNE MYKLEBUST ODLAND

-Historien om Sta Sunniva er veldig vakker. Jeg opplever ikke bare at hun er Bergens skytshelgen, men min òg, sier kunstner Kjell-Stig Amdam.

-Mange vil ha det til at Sunniva bare er en legende, men jeg reserverer meg ikke på noe! Billedmessig og tankemessig ser jeg henne tydelig for meg, sier kunstneren.

Utsikt til Selja

Billedkunstneren var faktisk så fascinert av Sunniva at han flyttet til Selje og bygget hus med utsikt til klosteret på Selja der Sunniva levde. Med en slik daglig påminnelse om Norges eneste kvinnelige helgen, er det blitt mange Sunnivamotiver opp gjennom årene.

-De norske helgnene er viktige for oss. De har levd i landskapet vi lever i; slik er de geografisk nærere oss enn helgener i Italia eller Spania. Tenk hvilken stor

Kjell-Stig Amdam

forandring som kom i landet vårt med de norske helgnene, sier Amdam.

Også erkebiskop Eystein, en av de «fire store» som er hugget i stein i vestfronten i Nidarosdomen, har Amdam gitt et ansikt.

-Jeg opplever veldig stor interesse for bildene mine av de norske helgnene, særlig blant unge. Det er fantastisk å oppleve. Jeg når mange med Sunniva. Også vi lutheranere kan kaste et blikk på helgnene og tenke oss om. De er gode eksempler, sier Amdam og legger til:

-Heldigvis er det ikke slik redsel for helgener og gull lenger i landet vårt.

Tilhørighet

Hæge Aasmundtveit har gjennom ikonkunsten gitt de norske helgnene Olav,

Sunniva, Tarald og Knut et ansikt.

-Jeg har mitt hjerte i ikoner og da spiller helgnene en viktig rolle, sier kunstneren, bosatt i Fredrikstad. Særlig Hellig Olav, som hun har malt flere ganger, står henne nær.

-Hellig Olav var en volds mann som ydmyket seg under Guds voldige hånd. Han ble forvandlet da han slapp Kristus til i sitt liv. Han er et veldig forbilde for oss, hans liv utstråler en nær tilhørighet til Kristus, sier hun.

Samler sinnet

-Det er jo uohørt i vår norske kirke å be til helgnene, men de kan likevel være viktige for oss som forbilder. Selv maler jeg ikke ikoner for å skape kunstobjekter, men for å hjelpe folk til å samle sinnet i meditasjon og bønn, sier Hæge Aasmundtveit og legger til:

-Jeg ser ingen motsetning mellom å tilhøre Den norske kirke og å male ikoner av helgener og det

de står for. Selv ser jeg heller ikke noe galt i å si: «Helige Maria Guds mor, be for oss syndere, nå og i vår dødstime».

-Jeg har hørt vitnesbyrd om hvilken styrke Maria har gitt folk i vanskelige stunder.

En motvekt?

-Mange har et vanskelig forhold til helgener. Hvorfor?

-Det er vel resultat av en motvekt mot katolisismen som vi ennå ikke er kommet over. Fremdeles er det jo tabu i pietistiske kretser å snakke om helgener. Men jeg tror vi er i ferd med å finne tilbake til dem, sier Hæge Aasmundtveit.

-Trenger vi helgener?

-Først og fremst trenger vi Kristus, men helgnene er Kristus-vitner. Jeg tror de kan hjelpe mennesker i meditasjon og stillhet. De kan gi oss en ro i sinnet, sier hun og tilføyer:

-Men de kan ikke frelse oss. Helgnene må ikke stå i veien for Kristus. ●

Helgener og veivisere

I dagligtale bruker vi antakelig ordet «helgen» mest i forbindelse med noe vi nekter for: Han er jo «ingen helgen». Men helgener finnes, og de lever med oss. Som forbilder og veivisere.

AV IVAR BRAUT, SOKNEPREST I BIRKELAND

Om de ikke ber for oss, så er de med i en kosmisk, verdensvid bønn. De ber sammen med oss. Til Ham som er Veien og Forbederen.

Allehelgensdag er en dag for å løfte blikket og se livet «under evighetens synsvinkel», «sub specie aeternitatis», som det så klangfullt sies av filosofen Spinoza.

Det er en dag som kan inspirere til å se seg selv i et større perspektiv. Da hører helgener med.

De store som var små

Våre søsken i troen i Den katolske kirken har et noe annet syn på helgener enn i vår kirke. Men også i vår lutherske kirke hører helgnene med. Vi ber ikke til helgnene, men sammen med dem ber vi til himmelens Gud. De mange helgendagene minner oss om kvinner og menn som i seg selv var små, men i Guds øyne var de store.

Gjennom sin tro på Kristus i sitt liv ble de forbilder og veivisere. De var faktisk «ingen helgen» noen av dem! Men gjennom livet sitt – og gjennom døden – viste de vei for alle andre. Tenk på en Frans fra Assisi: Gud virket gjennom ham på en måte som ble stående som en søyle for all ettertid. Men Frans selv var bare helt alminnelig «hellig». Han levde ut sin tro på Ham som var blitt hans Herre. De kjente helgnene kan vi gjerne minnes, også i gudstjenestene. For de er veivisere til Jesus, de inspirerer til å bære fram livet som et takkoffer for Gud, og vi står sammen med dem i et tros- og bønnefellesskap. Det er et fellesskap som døden ikke kan oppheve.

De små som var store

Men også de ukjente helgnene hører med i det samme fellesskapet av troende som ber. I nattverd liturgien har vi et både vakkert og sterkt uttrykk for dette: «Ved Ham lovsynger eng-

Innspill

Ivar Braut.

lene din herlighet, og din menighet i himmelen og på jorden priser ditt navn med samstemmig jubel.»

Vi har alle våre helgener. De blir aldri berømte slik som Frans, de trenger ikke komme i en helgenkalender, men de er. Gjennom sitt liv viste de vei for oss. De levde og døde «i Herren». Hvor mange tenker ikke tilbake på noen som er gått foran oss og nå er døde:

De var «ingen helgen», men de viste vei til Gud. De lærte oss å be, de bad for oss, de levde som de trodde. Sammen med de berømte helgnene hører våre egne helgener. Og på Allehelgensdag synger vi om dem alle:

«Å signet samfunn/sæle søskenkrans!/Vi står i striden – de i seirens glans/Men ett er alle – alle er jo hans!» (NSB nr.246).

Forbederen og Veien

Små og store helgener var vanlige mennesker som Gud virket gjennom. På merkelig vis virker Gud gjennom dem ennå. Velsignelsene fra det de gjorde når oss fortsatt. Det er noe å takke for, også når vi tenner lys Allehelgensdag. Når vi ber, gjør vi det i troen på at det er mange som ber sammen med oss, i himmelen og på jorden. Sammen ber vi til Ham som selv er Veien. Om Ham heter det:

«Kristus Jesus døde, ja, mer enn det, han stod opp og sitter ved Guds høyre hånd, og han går i forbønn for oss.» (Romerbrevet kap. 8, v.34).

Han ber om at også vi må få leve i Herren og dø i Herren. Det er – under evighetens synsvinkel – størst av alt. ●

Der ha årets

Det er siste søndag før Halloween og storinnrykk på gårdsbruket Fox Hollow på Long Island. Alle skal kjøpe minst ett gresskar til Halloween - og det gjelder å finne det rette.

AV ANNE MYKLEBUST ODLAND
PÅ LONG ISLAND, USA

-Folk pynter like mye til Halloween som til jul, forklarer norsk-amerikanske Karin S. Sofarelli. Hun kjører forbi tørre brune åkre som vitner om at det meste av høstingen forlengst er forbi. Men langs landeveien lokker gårdene ennå med selvpukk av gresskar: høstens siste grønnsak skal i hus. Karin svinger av til Fox Hollow-gården, som fanger oppmerksomheten med et fem meter høyt plastspøkelse. På tunet hilser frua velkommen:

-Det er midt i kirketiden, så det er ennå stille i åkeren. Men vi venter storinnrykk i dag. Det er jo siste søndag før Halloween, sier Judy Rottkamp.

Delte meninger om «r

Halloween-skikkene med skumle kostymer, gresskarlykter og «trick or treat» er på fremmarsj i Norge, og barna gleder seg. Men ikke alle voksne er like begeistret.

AV ANNE MYKLEBUST ODLAND

Eli Heggdal - daglig leder i Birkeland menighet, tobarnsmor og etnolog - skulle ønske vi heller kunne fylle dagen med å ta med ungene på kirkegården, snakke om dem som er borte, om døden, om sorg.

-Barn er fulle av undring og kjenner på sorg lenger enn vi tror. Allehelgen er en fin anledning til å snakke med barn om døden. Allehelgen handler jo om å minnes

FAN:- Når jeg skal plukke ut et gresskar, ser jeg etter fargen og tykkelsen, sier Edward. For ham betyr gresskaret like mye som juletreet. BEGGE FOTO: LINDA SCHADE

Halloween er høydepunkt

PÅ MARKED: Karin Schade Sofarelli skal plukke med seg flere gresskar, både til å spise og til å pynte med.

Bryllupsbilde i åkeren

Det tar ikke lange tiden før kundene strømmer til gården, som har 260 mål med gresskar. Det smeller i bildører og tuter i horn. Barna løper ut på jordet. Tar med seg en trillebår og begynner å se seg om etter akkurat det gresskaret de vil ha – det hele minner om norsk juletre-salg! Mrs Valerie, som kommer

rett fra kirken i svarte nylonstrømper, småsko og miniskjørt, laster bilen med tre store gresskar til 500 kroner.

-Folk er helt ville etter gresskar. Et år kom et brudepar og ville ta bryllupsbildet midt i åkeren, forteller Judy, som selv er oppfostret på den store, tunge oransje grønnsaken.

-Gresskarpai er det beste jeg vet, bedre enn hamburgere, men jeg har aldri tid til å lage det før Halloween er over.

Årets høydepunkt

Yngstegutt Jason, kjører rundt i minipick-upen og frakter gresskar hit og dit. Onkel Ed og tante Nancy er kommet for å hjelpe til med å veie gresskar og betjene kassen. I ukevis har slekten jobbet syv dager til ende.

-Jeg tenker vi slukner når Halloween kommer! Men vi elsker det. Halloween er årets høydepunkt, sier Ed.

Vi følger etter selvplukkerne

ut i åkeren for å høre om de har noen gode historier om Halloween. Barna forteller ivrig om hvordan de kler seg ut i skumle kostymer, ringer på dører for å si «trick or treat» (gi godteri eller vi spiller deg et puss), og hvor skremmende det er hvis de ringer på hos har kledd seg ut som spøkelser! De eldre forteller om ungdomstiden, da de kastet egg i oppkjørselen til folk og surret dopapir rundt husene til de i nabolaget som var minst populære...

Men når køen ved kasseapparatet minker utpå dagen har vi ennå ikke fått svar på hva Halloween-skikkene stammer fra. En ung mann i køen heiser på skuldrene:

-Halloween er bare en tradisjon. Vil du vite mer, får du gå til et bibliotek!

Karin har i alle fall funnet gresskaret hun vil ha. Hun kjører hjem for å sette det på trammen sin. ●

ny tradisjon»: -Ta heller barna med på kirkegården!

IMOT: Eli Heggdal er ikke begeistret for Halloween.

FOTO: FRODE HØYTE

hold som nører opp under kravkulturen, der barn skal kreve snop ved å gå fra dør til dør i nabolaget. Et år ringte noen skrekkelige figurer på døra under Halloween og sang «We wish you a merry christmas» og truet til seg snop.

de som er gått bort. Det kommersielle Halloween

må ikke ta bort det fokuset, mener Eli, som synes lite om en rite med kommersielt inn-

-To måneder før jul! Jeg ble så oppgitt, sier Eli, som etterpå skrev et innlegg i Dagbladet.

Hedenske aner

-Har du tips til andre foreldre som ikke ønsker at barna skal delta i Halloween-feiringen?

-Vær tydelig på hva man selv mener. Antagelig vil det være vanskelig å forby barna å gå Halloween-bukk, men det går kanskje an å si at «her i Bergen går vi nyttårs-bukk. Det holder med én sånn dag».

-Er det problematisk at Halloween har okulte røtter?

-Jeg har ikke noe problem med de hedenske røttene. I

norden har de fleste tradisjoner en hedensk ane. Av kirkepolitiske årsaker plasserte kirken de kristne høytidene på datoene for de hedenske festene for å overta dagen. Men lenge levde de kristne og de hedenske festene side om side, sier etnologen Eli. Som et eksempel har Lucia en parallell i folketroen. Folk trodde at vetten Lussi kontrollerte at all mat var ferdig i tide til jul. Hvis folk ikke hang i, kunne hun slå seg vrang.

-Det vesentlige er at allehelgen innebærer noe helt annet og dypere, og det skulle jeg ønske vi kunne formidle til barna våre, sier hun. ●

Hedensk fest

Halloween-feiringen i USA har sin opprinnelse i den keltiske festen «sammhain», som ble markert 31. oktober. Kelterne trodde dette var årets siste dag og at de døde hjem-søkte de levende i form av spøkelser eller hekser. Om natten svingte de med ut-hulte neper fylt med glødende torv for å holde åndene borte. De kledde seg som spøkelser og trodde man fikk være i fred for gjenferdene om man ga almisser i form av penger, kaker eller frukt (derfor skikken «trick or treat»). Da store mengder irer innvandret til USA på 1800-tallet, brakte de med seg den eldgamle skikken. I USA var det vanskelig å få tak i neper som i Irland, men gresskar vokste vilt og i mengdevis, og gresskarfjeset ble det nye symbolet på Halloween. ●

KILDE: WORLD BOOK ENCYCLOPEDIA

Gresskarpai

2,5 dl sukker
1,5 ts kardemomme
1/2 ts ingefær
1/2 ts kryddernellik
1/2 ts muskat
1/2 ts salt
2 egg
3,5 dl lettkokt gresskar
1 pakke tørrmelk

Miks ingrediensene og hell i paiskallet uten å forsteke. Stekes ved 175 grader i 30 minutter. ●

Kommuniserer menighetsbladene?

Audun Stølås fikk i september Sunniva-stipendet for å undersøke hvordan menighetsblader kommuniserer og om det har en form som når frem til dem som ikke er aktive i menighetsarbeidet.

AV ANNE MYKLEBUST ODLAND

-Noen blader er så dårlige at folk får alle sine fordommer om kirken bekreftet. Det er synd dersom bladet har den effekten, mener teolog og frilansjournalist Audun Stølås. Han har i en årrekke vært redaktør for menighetsbladet i Arna og tidligere i Nedre Eiker. Etter mange år som journalist i Dagen og NTB, arbeider han nå ved medieskolen Gimlekollen.

I månedskiftet november/desember håper han å ha sluttført prosjektet «menighetsbladet som kirkens kommunikasjon med sine medlemmer», som da vil bli tilgjengelig på nett.

-Jeg har ikke tenkt å henge ut noen, men vil bruke kommunikasjonsteorier for å påpeke gode kriterier som menighetsbladene kan benytte, sier Stølås og legger til:

-Jeg ser frem til å bringe frem kommunikasjonsstrategi på dette feltet.

Prestestyrt blader

Stølås mener det finnes et mylder av forskjellige me-

UNDERSØKER. Audun Stølås er i gang med prosjektet «menighetsbladet som kirkens kommunikasjon med sine medlemmer».

Aktuelt

nighetsblader, alt fra blader som fungerer som lokalavis i sitt sokn, til rene «plakatblader», der det kun trykkes kunngjøringer om basarer og annet som kun er interessant for dem som er aktive i menigheten.

-Har du allerede nå noen ideer om hva som må til for at et menighetsblad skal kunne kommunisere?

-Jeg tør ikke si det for basant før jeg har analysert bladene, men jeg har mistanke om at det er en stor fordel å frita prestene og andre kirkeansatte for produksjonen. De forteller helst om kirken fra sin synsvinkel. Da blir stoffet lett avsenderstyrt, istedet for at man tenker mottaker, slik man gjør ellers i pressen. Jeg tror en profesjonalisering av bladene vil være en stor fordel kommunikasjonsmessig. Det blir mye rart ellers, til tross for at enkelte prester kan ha journalistiske anlegg. ●

Sorg-seminar for etterlatte

I tillegg til å tilby sorggrupper, innbyr menighetene i Fana etterlatte til seminar om sorg. Seminaret finner sted i Skjold kirke lørdag 23. oktober kl 1030-1400.

PROGRAM:

■ HVA ER SORG, HVA GJØR SORGEN MED OSS ved sokneprest i Storetveit, Bjarte Holme

■ LUNSI
■ SAMTALE/SPØRSMÅL
■ ORIENTERING OM TILBUD TIL ETTERLATTE I FANA PROSTI

Påmelding:

Storetveit/Bones: Reidun L. Dyvik, tlf. 55 30 81 10. Birkeland: Tone Totland, tlf 55 36 22 80.

Slettebakken: Jorunn M. Johnsen, tlf. 55 59 71 50 ●

BERGEN OG OMEGN BEGRAVELSESHJELP

K.H.POLDEN 56 33 45 88
TOM WILSON 55 19 55 88

Teatergt. 20, 5010 Bergen

Tlf. 55 21 44 50

Mobil 917 51 700

- DØGNVAKT
- PARKERING
- BLOMSTER
- MONUMENTER

Vi utfører alt det praktiske eller tilrettelegger for pårørende som ønsker å gjøre noe selv

Velkommen til

FANA SPAREBANK
- en bank å stole på

tlf. 55 91 98 00
www.fanasparebank.no

Mellom hvert menighetsblad...
følg med i

Fanaposten

Tlf. 55 11 80 10
Fax: 55 11 80 11

Hver fredag:
Kunngjøring om gudstjenester i Fana Prosti.

E-post:
vivian@fanaposten.no
E-post:
annonseavd@fanaposten.no

Husk på dåpsbarna!

Gode bøker og god musikk får du hos
VESTLANDSKES BOKHANDEL AS

Vetrlidsalm. 1, 5014 Bergen
Tlf. 55 31 79 63
post@vestbok.no

Hvordan har du det...
EGENTLIG?

Krisetelefon
815 33 300

Eposttjeneste
www.kirkens-sos.no

Kirkens SOS

ET MENNESKE Å PRATE MED
NÅR LIVET ER SOM VERST

Solstrands BEGRAVELSESBYRÅ A/S

Vi ønsker å bidra til en verdig gravferd

Tlf. 55 32 55 50

Døgnvakt

Herm. Foss g 11 - 5007 Bergen

Hvem-hva-hvor i Birkeland menighet

Telefon: 55 36 22 80

Kontortid: Mandag til fredag 10-14

Besøksadresse: Hardangerv. 5b på Nesttun. Telefon 55 36 22 80 Kontortid: Man-tor: Kl. 10.00 - 14.00	Direktenummer, menighetskontoret Sokneprest: Ivar Braut 55 36 22 82 Kapellan: Eiel Holten 55 36 22 83 Daglig leder: Eli Heggdal 55 36 22 81 Diakon: Tone Totland 55 36 22 85 Kateket: Ingunn Myklebust 55 36 22 87 (mandag-torsdag) Kantor: Amund Dahlen 55 36 22 86 Sekretær: Astrid Kolstad v. Krogh .. 55 36 22 80	Kirketjener: Margrete Andreassen ... 55 36 22 84 Menighetsrådsleder: Lars Haarr 55 91 07 11 Barne og ungdomsarbeid: Barnas kirkegang/søndagsskolen: Inger Marie Wikse 55 10 02 85 Fredagsklubben (f.o.m. 5 klasse): Tor Magne Madland 55 10 04 72 KRIK- Nesttun Ingvald Braut 45 42 71 15 Andreas Ruud 95 24 66 89 Bobla Tensing Åsgeir Litlere 55 13 71 14 Birkeland I. KFUK-speidere: Lise Strøm Nilssen 55 10 06 14	1.Øvsttun speidergruppe NSF: Tone Selenius 55 10 26 33 Birkeland barnekor Amund Dahlen 55 36 22 86 Nesttun bedehus Søndagsskole, bedehuset Marit Iren T. Hansen ... 55 13 62 75 Barneglede (kor 3-6 år): Anne Marit Roppestad .. 55 13 69 24 Chiru (Yngstes): Paul Rødstøl 55 91 23 08 YA: Irene Haugstvedt 55 10 43 82 Ungdomsforeningen: Finn Geiro 55 10 24 10 Skysstjeneste Birkeland kirke Se aktivitetsoversikt side 16
--	--	---	--

Takkoffer i Birkeland kirke

August

3238 kr til Den norske Israelsmisjonen
6473 kr til Kirkens Nødhjelps aksjon i Darfur
3452 kr til menighetsarbeidet

September

3803 kr til Normisjon

4515 kr til misjonsprosjektet i Mali
3252 kr til Det norske Misjonsselskap
5036 kr til menighetsarbeidet

På vegne av organisasjonene og
menigheten takker vi hjerteligst for
alle gaver. ●

Riise joker
DAGLIGVARER

Osvegen 3 – 5222 Nesttun
Telefon 55 13 36 91

Samdals
begravelsesbyrå

Ved J. Teigland, Jonsvollsgt.1

Tlf. 55 90 19 80

Telefoner hele døgnet.
Kommer også hjem for samtale.

FANA
BLIKK
Fanaveien 39

Taktekking
Blikk- og ventilasjonsarbeid
Salg av takstein, renner,
snøfangere, takhetter,
Velux takvinduer m.m.

Tlf. 55 11 69 69
Mobiltlf. 93 46 55 65

GRAV
MINNE

PRODUSERT HOS
FAGBEDRIFTEN I
4 GENERASJONER
- til en rimelig pris

- Gravsteiner i egen utforming
- 10 års garanti
- Montert på stabilt fundament
- Oppussing, tilføyelser
- Stor utstilling i variert utvalg

EIKNER
NATURSTEIN

Ulsåmgveien 27, 5224 Nesttun - Telefon: 55 98 70 00

BRATLANDS EFTF.
A/S
PÅ NESTTUN

Nesttunveien 100 – Tlf. 55 13 42 68
Jernvare - Verktøy - Kjøkkenutstyr - Stentøy
Hageredskap - Streng - Aluminiumstiger

BYGGMESTER
ERLING VALDE A/S
ALT I TØMMER- OG INNREDNINGSARBEIDER

Smøråsvn. 22 - Telefon 55 13 05 80

KELLER

SPAREBØSSER – LOMMEBØKER

NESTTUNVEIEN 101 A –
P.O. BOX 50 NESTTUN – 5852 BERGEN
TELEFON 55 13 55 55 – TELEFAKS 55 13 70 10

Eit Pauli ord til oss alle

Det ligg djupt i oss alle, vi må betale for å bli rekna med. Kven har ikkje hatt den tanken at vi må være snille og helst flinke for å bli elska!

AV INGE MANNSÅKER

Foreldra må ikkje spare på godord og alt som kan gjer borna trygge på at dei er elska som dei er. Kampen for gode karakterar i skulen, og vilkår for framgang i samfunnet legg eit ubarmhjertig press på oss så lenge vi lever.

Refleksjon

Det er ikkje rart at denne tankegangen gjer seg gjeldande også i våre tankar om Gud. «Han er god mot den som fortener det!» Apostelen Paulus kunne heller ikkje sleppa unna den tanken. Som ivrig farisear hadde han lært at Messias ville koma når nok folk i Israel oppfylte bodorda og forskriftene. «Syndarane» gjorde ikke berre brot mot Gud, men dei sveik også dei som venta på Messias og gjorde sitt beste for å rydja vegen for han. Den opplevinga Paulus hadde ved Damaskus var eit sjokk og snudde opp ned på alt for han. Det han hadde lært som farisear om Gud og Messias, om frelsa, fall i grus og gjorde han forvirra og hjelpelaus. Møtet med den oppstandne Jesus ved Damaskus gjorde at Paulus måtte godta at det verkeleg var Messias han hadde møtt. Messias hadde kome utan at Israel eller vi menneske fortente det! Det går fram

av Galatarbrevet at han måtte ha tre år på seg før han våga å dra til Jerusalem og treffa apostlane. (Gal. 1. 17-18)

–Slapp av

Paulus vart seinare aldri trøyt av å halda fram at «utan at dei har fortent det, vert dei sagde rettferdige av hans nåde på grunn av forløysinga i Kristus Jesus». Og: «For vi meiner at mennesket vert rettferdig for Gud ved tru, utan lovgjerningar» (v.28). Vi har plass ved Guds bord, ikkje fordi vi har betalt for oss, men fordi vi høyrer heime i Guds familie som hans born.

Det kom ut ei bok for mange år siden med tittelen: «Jeger OK, du er OK». Meininga var å proklamera eit frigjerande livssyn: At vi treng ikkje dra oss opp etter håret for å ha fred med oss sjølve og våre medmenneske. All sjølvforakt og dømesyke høyrer ikkje heime der Kris-

Slapp troen løs i sterk vind

Slipp troen løs, var tema da en god gjeng fra menigheten var samlet på «menighetsweekend» tidlig i september.

AV INGRID AURLIEN

3.-5. september var det igjen menighetsweekend på Fjelly, med temaet «Slipp troen løs».

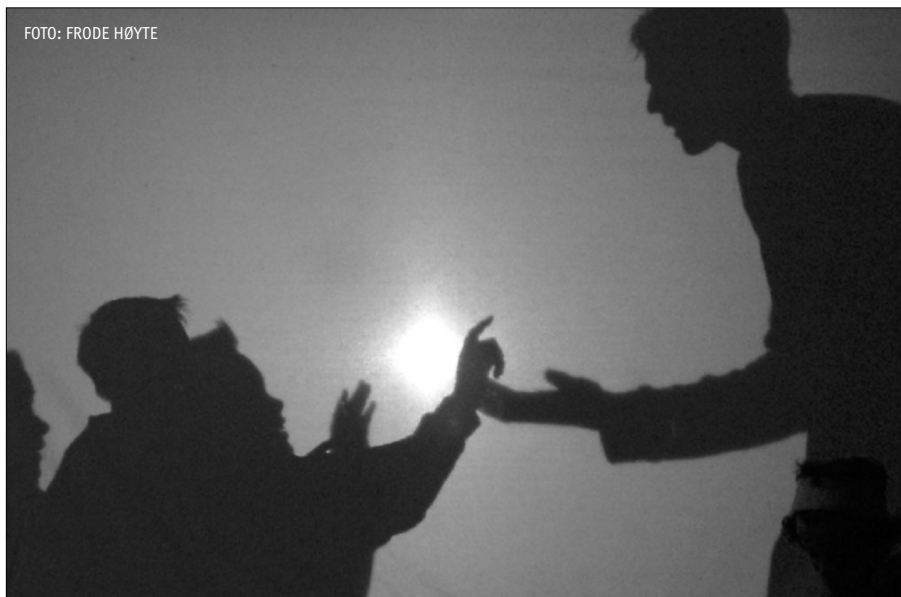

LUFTIG: På rekke i sterk vind.

Det var en koselig helg, med bibeltimer, gudstjeneste, god mat, mye sang, spill, volleyball, fotball, tur og leirbål. På

lørdagen gikk vi på tur til et fjell i nærheten. Det var fin utsikt der, og veldig mye vind!

FOTO: FRODE HØYTE

tus vert forkynt som vegen til frelse. Då eg hadde lese romanen «Steingrunnen» av den svenske forfatter og biskop Bo Giertz, la eg meg på sofaen og sa til meg sjølv: «Slapp av! Alt er OK!» Når vi tykkjer at all verda, gjennom

heim, skule eller samfunn seier at det gjeld å leva slik at menneska blir nøye med eg, så kan vi ha fred i ordet i 1. Johannes brev: «For jamvel om hjarta vårt fordømer oss, så er Gud større enn hjarta og veit alt.» ●

BEGGE FOTO: INGRID AURLIEN

Lørdag ettermiddag var det tid for underholdning. Vitser, sang, dans, pianospill og tyrefekting var blant inn-

Reportasje

slagene! Innimellom ble det tid til volleyballspill for både store og små. Søndag formiddag etter gudstjenesten hadde vi sporlek, med oppgaver som passet for alle. ●

Skattefradrag for gaver

I 2004 kan du få skattefradrag for gaver til den norske kirke. Fradraget gjelder for gaver fra kroner 500 til kroner 6000.

Menigheter i Den norske kirke er både en del av det offentlige og det frivillige organisasjonsliv. Gjennom skatteseddelen betales drift av kirke og kirkegård og dette dekker også lønn til de fleste ansatte. Takket være dette kan vi tilby gudstjenester, konserter, barnedåp og vielser, men vi vil gjerne gjøre mer enn dette.

Mye av den daglige driften i Birkeland menighet må vi selv dekke og dette er våre inntektskilder:

- Takkoffer i kirken ca. kr. 110.000
- Driftstilskudd fra Bergen kirkelige fellesråd ca. 89.000
- Givertjenesten gav i fjor kr. 87.000

Dette ønsker vi å få til:

- Et rikt musikkliv i menigheten med barnekor, konserter og spennende prosjekter i samarbeid med andre.
- Å beholde en diakon i 60 prosent stilling. Vi vil opprettholde hjemmebesøk, klubb for utviklingshemmede, sorgarbeid og hjemmebesøk. Vi vil fortsatt være representert i selvmordsforebyggende team og ha gode samarbeid med kommunale etater.

Vi trenger mye, men ønsker oss kr. 250.000. Vi du være med på et spleiselag for å få dette til? Meld deg gjerne på til den faste givertjenesten.

Hvis vi skal rapportere dette til ligningsmyndighetene trenger vi nettopp opplysningene under. Du kan også sende en e-post til eli.heggdal@bkf.no All informasjon blir behandlet konfidensielt.

Vennlig hilsen
Eli Heggdal
Daglig leder i Birkeland menighet.

Jeg er registrert som fast giver og ønsker å gi kr

Hver måned ☐

Hvert kvartal ☐

Årlig ☐

Navn:

Adresse:

Postnr:

Fødsels- og personnummer (11 siffer):
.....

Telefon:

Epost:

Nettbank:

Giro (Antall ønskes tilsendt)

Sign:.....

Gudstjenester i Birkeland kirke

**17. oktober
20. s. e. pinse**

11.00 Diakoniens dag v/Eiel
Holten og Tone Tot-
land. Nattverd. Joh 9,1-
7.35b-38 1 Mos 9,8[9-
11]12-17; Hebr 11,1-
4.7-10. Offer til TV-
aksjonen «Hjerterom».

**24. oktober
21. s. e. pinse**

11.00 Familiegudstj. v/Ivar
Braut. Dâp. Mark
10,13-16 1 Mos 2,18-24;
Ef 5,25-32. Offer til
søndagsskolen.

**31. oktober
Bots- og bededag**
Skriftemål og nattverd
v/Eiel Holten. Luk
13,23-30 Jes 55,6-7;
Gal 6,7-10. Offer til
menighetsarbeidet

**7. november
Allehelgensdag**
Gudstj m nynorsk
liturgi v/Ivar Braut.
Nattverd.
Matt 5,13-16 Jes 60,18-
22; Hebr 12,1-3.
Offer til Menighets-
fakultetet.

16.00 Allehelgensdag i
Øvsttun kapell.
Minnegudstjeneste
v/Ivar Braut.
Se også side 2.

**14. november
24. s. e. Pinse**

11.00 Gudstjeneste v/Eiel
Holten. Dâp. Mark
12,41-44 Jer 29,4-7;
Rom 13,7-8 Offer:
Menighetsarbeidet.

**21. november
Siste søndag i kirkeåret**

11.00 Gudstjeneste v/Ivar
Braut. Nattverd.
Åp 22,12-17 Jes
51,11-15; Matt 25,1-13
Offer: Menighetsarbei-
det.

**28. november
1. søndag i advent**

11.00 Familiegudstjeneste v/
Eiel Holten. Matt 21,1-
9 Jes 62,10-12; Rom
13,11-14. Bok til
fireåringer. Offer til
menighetsarbeidet.

Se hva som skjer

Fredagsklubben

18.00-20.30 alle dager.

Ta med kr. 20 til mat

- 15. oktober: Datakveld/
Vi lager hjemmeside
- 29. oktober. Musikk/
dansekveld
- 12. november Tefest.
- 26. november Gallakveld og
kjempeavslutning før jul.
Ta med kr. 50 til mat.

Konsert

Stor konsert søndag 24. okto-
ber kl 20.00. Slettebakken Mo-
tettkor, Sotra Reviderte og Bir-
keland Kantori framfører mes-
se av C.M.Widor i Birkeland
kirke. Musikken er melodios og
vakker. Se side 4.

Bibeltimer

Bibeltimer tirsdag 26. oktober
kl. 19.30. 1. Kor. 9-11. Samvit-
tighet og frihet v sokneprest Jo-
runn Johnsen. Birkeland me-
nighetshus Øvsttunveien 29.

Tefest

Fredag 12. november kl. 18.00
er det den årlige basaren i Bir-
keland menighetshus Øvsttun-
veien 29. Se annonse i bladet.

Orgelsprell

I Øvsttun kapell 28. november
kl. 19.00 . Vakre toner med Nils

Økland fele/hardingfele og Sig-
bjørn Apeland harmonium.
Billetter kr. 100. Overskuddet
går til nytt orgel.

Kjøretjenesten:

**Gratis transporttjeneste til og
fra kirke for deg som ønsker
og trenger det. Du ringer til
personen som står på kjørelis-
ten søndag før kl.10.00 og du
blir hentet der du bor.**

17. oktober:

Harald Hatlevik
tlf. 55 13 11 76

24. oktober

Bjørn A. Johannessen
tlf. 55 92 93 08

31. oktober

Reidar Kanestrøm
tlf. 55 92 92 88

7. november

Albert Gåskjenn
tlf. 55 10 08 33

14. november

Bjørn A. Johannessen
tlf. 55 92 93 08

21. november

Reidar Kanestrøm
tlf. 55 92 92 88

28. november

Harald Hatlevik
tlf. 55 13 11 76

døpte

Mathias Lien Sveen
Mikael Helle Kuchler
Steffen André Berge
Morten Høvik Laxdal
Eirik Leander Sjø
Ole Kaspar Ellertsen
Nicolay Færøvik
Christopher Nortveit Voll
Anders Walker Totland
Anders Monsen Johannesen
Henrik Ljones-Sundfjord
Olav Gangeskar-Solvang
Erik Vevatne
Sturla Vestby Gabrielsen
Nikolai Borch Helsingreen
Lise Bucher-Johannessen
Ruth Sagen
Mia Ingeborg Lunden
Amalie Tillung
Synnøve Lygren Gangsøy
Lise Prestegard

Sara Smith Kristiansen
Ellinor Bekkum
Marie Mortmannsgård
Mats E. Printzlau-Våmartveit
Sondre Dahn
Robin Nataniel S.Syvertsen
Brage Bell Lysaker
Marcus Broz Mugiraneza
Jonathan Renoult
Agathon Smith-Giske
Torbjørn Dolen Heie
Vegard Oksum Eidsheim
Benjamin H. Rørstadbotten
Christopher Nortveit Voll
Niklas Tang Bruland
Celin Bunchern Lindanger
Suzann Akerø Lillejord
Maren Amalie Mykletun
Ada Berge Hannisdal
Maria Sophie Rafto
Julie Aasekjær
Julie Mjøs Bolstad
Hedda Djønne Eriksen
Michelle Brekke Revne
Eva Krantz

vigde

Gøril Johannessen
og Vidar Torkilseng
Nina Fjellanger
og Kenneth Wichstrøm
Linda Therese Henne
og Arne Alm Fanebust
Irene Lilletvedt
og Frank Vagstad
Jorund Synnøve Lygren
og Johannes Ripsam
Gangsøy
Anne Kristin Søvik
og Øyvind Carlsen

Fantoft stavkirke.

Hjørdis Harmens Kaland
og Gert Robert Nielsen
Stein Erik Nordtvedt
og Mette Natås

døde

Grethe Karla Olaussen
Rita Iren Veland Fjellbirkeland
Gunhild Edith Myrdal
Margit Rimstad
Andlaug Nåmdal
Herdis Lie
Peder Hole
Rolf Jensen
Hilmar Johan Eidesund
Rune Kaspar Seim
Torleif Robert Ludvigsen
Rene Ryland Jørgensen
Kenneth Birkeland